

طلایی که از دهان شیر در آمد

رحمان بی رحم تر از همیشه

عموزاد: هنوز فرزندم را

یک دل سیر ندیدم

رحمان عموزاد آزادکار طلایی کشورمان در بازی های همبستگی ریاض بعد از قهرمانی در این بازی ها از سختی های راهش صحبت کرد.

رحمان عموزاد بعد از کسب مدال طلای بازی های همبستگی کشورهای اسلامی در ریاض عربستان می گوید: «خدا را شکر می کنم که توانستم پیروز این میدان باشم و دل مردم را شاد کنم. با دعای مردم و لطف خدا توانستم قهرمانی را به دست آورم. با دو دارنده برنز جهان کشتی گرفتیم و فقط حریف اول مبتدی بود. در کل رقای خوبی داشتم.»

عموزاد ادامه می دهد: «امیدوارم این روند ادامه داشته باشد و بتوانم سالیان سال برای کشورم مدال بگیرم.» قهرمان طلایی ایران درباره کاهش وزن های اخیرش نیز عنوان داشت: واقعاً سخت بود. بعد از مسابقات جهانی دوباره دور از خانواده به اردو آمدم، فشار بدنی و فشار روحی روانی داشتیم اما با عشق مردم و دعای خانواده توانستیم این راه را طی کنیم. من آرزوی موفقیت برای تمام کاروان ایران دارم.» عموزاد در ادامه از دلنگی برای خانواده هم می گوید: «وقتی من موفق می شوم یعنی تمام خانواده موفق شده و این مدال ها ارزش دوری از خانواده را دارد. خدا می داند از روزی که فرزندم به دنیا آمده تا امروز هنوز نتوانستم یک دل سیر فرزندم را بغل کنم و ببینم.»

روز نخست مسابقات کشتی آزاد بازی های کشورهای اسلامی یک طلا و یک برنز برای ایران داشت. این طلا و برنز از آن جهت برای ایران ارزشمند بود که یکی از این طلاها به رحمان عموزاد رسید و کشتی گیر توانای ایران خوش درخشید. رحمان عموزاد از جمله کسانی بود که برای رسیدن به سرورن خیلی سختی کشید. او دو ماه پیش در قهرمانی جهان هم کشتی گرفته بود و در این مسابقات هم مجدده وزن کم کرد و روی تشک رفت اما سرحال و قدرتمندانه کشتی گرفت. رحمان در شروع مسابقاتش راحت به فینال رسید اما در مسابقه فینال مقابل کودیف روس که برای تاجیکستان کشتی می گرفت عملکرد درخشان و عجیبی از خودش ارائه کرد. کودیف در ترکیب تاجیکستان فوق العاده خوب کشتی گرفته بود و مقابل رحمان هم مثل یک شیر به روی تشک رفت اما زور رحمان بیشتر بود. کشتی گیر روس با حملات زیاد خود رحمان را تحت فشار قرار داد و در یک رفت و برگشت رحمان با یک کنده کشتی بخشی از هنر و توانمندی خود در کشتی را نشان داد. رحمان در این مسابقه جذاب نشان داد که حالا در کنار تکنیک و قدرت فوق العاده خوبی که دارد، از تجربه بالایی هم برخوردار شده و دیگر پخته تر از قبل کشتی می گیرد و به هیچ حریفی به آسانی باخ نمی دهد. رحمان به قول خیلی از قدیمی های کشتی در همه جای تشک و در تمام دقایق کشتی می تواند هنر کشتی گیر بودن خودش را نشان بدهد. این زمانی مشخص شد که کودیف روس با زیر دوش قصد داشت رحمان را به پل بزند اما رحمان روی هوا کنده حریف را کشید و کودیف را به پل زد تا ورق مسابقه برگردد. رحمان شاید با ۵۰ درصد آمادگی اش به این بازی ها آماده بود اما با همین ۵۰ درصد هم خیلی بی رحم تر از قبل شده است. این یعنی او حالا حالا می تواند نفر اول وزن ۶۵ کیلوگرم باشد.

۲۰ و اندی سال وارد چرخه مدال آوری شدند و می توانند با برنامه ریزی احسان حدادی اگر به مرحله اجرا برسد، مدت ها مدال بگیرند. این نفرت نسل طلایی دوومیدانی هستند که می توانند سال ها در مسابقات مهم مدال آور باشند.

ریاض، کوچک برای هاشمیه

تیم ملی پارادوومیدانی هم عملکرد درخشانی در این دوره از بازی ها داشت. این تیم با چهار ورزشکار در این بازی ها دو طلا، یک نقره و یک برنز به دست آورد. اهمیت این چهار مدال به این بود که میزبان با ادغام کلاس بندی کار را برای ورزشکاران ایران بسیار سخت کرده بود اما با این حال هیچ کس نتوانست رقیب هاشمیه متقیان باشد. هاشمیه در پرتاب وزنه به مدال طلا رسید و در کنار او هم زینب مرادی مدال نقره را کسب کرد اما این رقابت ها واقعاً برای این دو قهرمان کوچک بود. هاشمیه مدال طلای پارالمپیک را دارد و باز هم می تواند در سطح قهرمانی جهان و بازی های پارالمپیک بدرخشد. در کنار او هم زینب مرادی چنین وضعیتی می تواند در ناگویی هم را تکرار کند. اما وزنه برداری و تکواندو دو رشته مدعی و مدال آور بودند که حالا در دوران افت قرار دارند. بعد از حضور احسان حدادی در فدراسیون دوومیدانی، او خیلی زود دست به کار شد و سعی کرد که با ورود نفرت جوان به تیم تغییرات گسترده را در دوومیدانی به وجود آورد؛ تغییراتی که خیلی زود هم خودش را نشان داده و دیگر از تجربه های بازنده خبری نیست. حالا نام های تکراری که در این چند سال مطرح شده بودند کنار رفتند و جوانانی

محسن وظیفه

روزنامه نگار

این در حالی بود که دوومیدانی ایران در این دوره از بازی ها فقط هفت ورزشکار داشت که علی امیریان در دوی ۸۰۰ متر، محمدرضا طیبی در پرتاب وزنه، فاطمه محیطی زاده و صبا خراسانی در هفتگانه، زهر نجفی در پرتاب نیزه، مهلا محروقی در پرتاب دیسک و مهسا میرزاطیبی در پرش با نیزه راهی این بازی ها شد و با کسب چهار مدال به ایران برگشت. در این بین طلای علی امیریان و فاطمه محیطی زاده و مدال نقره ای که طیبی کسب کرد در نوع خود بسیار مهم بود. مدال برنز دیگری که در دوومیدانی به دست آمد کلاً چهار شرکت کننده داشت و شاید به همین دلیل خیلی مورد توجه قرار نگیرد اما چطور می شود از رکورد علی امیریان به سادگی گذشت؟ دوومیدانی ایران با این دو طلا در کنار

یکی از شگفتانه های ششمین دوره بازی های همبستگی کشورهای اسلامی درخشش دوومیدانی ایران در این بازی ها بود. رشته ای که شاید کمتر کسی تصور می کرد با توجه به شرایط موجود در دوومیدانی این رشته بتواند به موفقیتی برسد. شاید موقع اعزام به بازی ها کمتر کسی توقع داشت که دوومیدانی کارن در این دوره از بازی ها بتواند عملکرد قابل توجهی داشته باشند اما پنجشنبه که مسابقات دوومیدانی در این دوره از بازی ها به پایان رسید، دوومیدانی ایران صاحب دو مدال طلا، یک نقره و یک برنز شد تا تمامی نگاه ها را به خودش تغییر بدهد.

شاید کمتر کسی فکر می کرد بازی های همبستگی کشورهای اسلامی شگفتی هم داشته باشد اما سطح فنی مسابقات کشتی آزاد به نحوی بود که در این مسابقات دو شگفتی بزرگ رقم خورد. مورد اول کامران قاسمپور بود که مقابل کشتی گیر روسی آذربایجان مغلوب شد و بعد هم احمد تاج الدینوف بود که مقابل رضا آیتماخائف قزاقستانی مغلوب شد. البته که تاج الدینوف به دلیل جراحی کتف در سال گذشته و البته مدهومیت از ناحیه دنده در جهانی کرواسی کمی از آمادگی کامل دور بود اما شکست

قاسمپور باز هم برنزی شد

طلایی که عیارش آب رفت

کامران عجب بود. کامران قاسمپور اگر چه در نهایت توانست مدال برنز این وزن را کسب کند اما با این حال هیچ کس از عملکرد او راضی نبود. حتی خودش هم که از روی تشک پایین آمد، مشخص بود که از این مدال راضی نیست. شکست کامران قاسمپور در عین حال که عجیب بود، بسیار هم تلخ بود. تلخ از این بابت یکی از بهترین و فنی ترین کشتی گیران حال حاضر جهان به دلیل اتخاذ یک تصمیم غلط دچار مشکل شده است.

شاید کمتر کسی فکر می کرد بازی های همبستگی کشورهای اسلامی شگفتی هم داشته باشد اما سطح فنی مسابقات کشتی آزاد به نحوی بود که در این مسابقات دو شگفتی بزرگ رقم خورد. مورد اول کامران قاسمپور بود که مقابل کشتی گیر روسی آذربایجان مغلوب شد و بعد هم احمد تاج الدینوف بود که مقابل رضا آیتماخائف قزاقستانی مغلوب شد. البته که تاج الدینوف به دلیل جراحی کتف در سال گذشته و البته مدهومیت از ناحیه دنده در جهانی کرواسی کمی از آمادگی کامل دور بود اما شکست

چهره متفاوت بسکتبال سه نفره در ریاض

از نقره مردان تا حسرت دختران

بسکتبال سه نفره ایران در ریاض شبی پر فراز و فرود را پشت سر گذاشت؛ جایی که مردان با اقتدار تا آستانه طلا پیش رفتند و نقره ای ارزنده به گردن آویختند اما دختران برخلاف تصور نتوانستند انتظارات را برآورده کنند و دستشان از مدال کوتاه ماند. کاروان ورزشی ایران در بازی های کشورهای اسلامی شاهد نتایج متفاوتی در بسکتبال سه نفره بود. تیم ملی مردان در این رقابت ها نمایشی قدرتمندانه ارائه داد. آنها با تسلط بر جریان مسابقات، گام به گام به فینال رسیدند. در دیدار نهایی هم مردان ایران برابر مصر، تیمی جنگنده و باتجربه قرار گرفتند و هرچند در بسیاری از دقایق تلاش کردند ریتم بازی را در کنترل بگیرند، اما حریف آفریقایی اجازه

نداد رؤیا از نقره به طلا تبدیل شود. شکست در فینال اگرچه تلخ بود اما نشان از سیر صعودی تیم ملی مردان داشت چرا که مردان بسکتبالیست داشتند و نقره ای ارزنده به گردن آویختند اما دختران برخلاف تصور نتوانستند انتظارات را برآورده کنند و دستشان از مدال کوتاه ماند. کاروان ورزشی ایران در بازی های کشورهای اسلامی شاهد نتایج متفاوتی در بسکتبال سه نفره بود. تیم ملی مردان در این رقابت ها نمایشی قدرتمندانه ارائه داد. آنها با تسلط بر جریان مسابقات، گام به گام به فینال رسیدند. در دیدار نهایی هم مردان ایران برابر مصر، تیمی جنگنده و باتجربه قرار گرفتند و هرچند در بسیاری از دقایق تلاش کردند ریتم بازی را در کنترل بگیرند، اما حریف آفریقایی اجازه

شدند. آنها در نیمه نهایی مقابل ترکیه نایب قهرمان اروپا قرار گرفتند که نتوانستند نمایشی خوب از خود به جا بگذارند و با اشتباهاتی که رقم زدند از صعود به فینال بازماندند. شکست، آنها را به رده بندی فرستاد؛ جایی که انتظار می رفت حداقل مدال برنز را کسب کنند اما دختران ایران در شرایطی که در مرحله مقدماتی مصری ها را شکست داده بودند در رده بندی حریفی برای گفتن نداشتند تا به همین راحتی برنز را هم از دست بدهند. آنچه ناراحتی ها را بیشتر کرد، مقایسه عملکرد بازیکنان باتجربه این تیم با جوانانی بود که چندی پیش در مسابقات آسیایی جوانان تاریخ سازی کرده و با کسب نقره و اولین مدال بسکتبال سه نفره هم را امیدوار کرده

علی مؤمنی:

به خودم باختم

کند. ادامه این وضعیت خیلی زود کامران را به یک کشتی گیر معمولی تبدیل خواهد کرد. عجیب است که کادرفنی هم ناخواسته سخت در تلاش است که کامران به جای رسیدن به اوج هر روز ضعیف تر شود. البته حالا کار سخت تر از قبل شده و کادرفنی تیم ملی در شرایط عجیبی قرار گرفته است؛ نه می تواند کامران را دوباره به وزن قبلی برگرداند و نه می تواند او را به دوران پرافتخار قبلی برگرداند.

کامران قاسمپور ملی پوش کشتی آزاد ایران در وزن ۸۶ کیلوگرم حریف تاجیکستانی خود را شکست داد و به مدال برنز رسید. در آخرین روز از ششمین دوره بازی های کشورهای اسلامی به میزبانی ریاض، در وزن ۸۶ کیلوگرم کامران قاسمپور در مرحله رده بندی به مصاف ماگومت اولویف از تاجیکستان رفت و با نتیجه ۸ بر صفر پیروز شد و به مدال برنز این رقابت ها رسید. قاسمپور که به گفته سرمربی تیم ملی کشتی آزاد از ناحیه کتف آسیب دیدگی شدید دارد، در دور اول با نتیجه ۵ بر ۳ مغلوب آرسنی زیوف ازبکستان شد و با توجه به حضور این کشتی گیر در دیدار فینال، نماینده کشورمان به گروه بازنده ها رفت و با نتیجه ۱۱ بر صفرین فرج الله فاتح از الجزایر را شکست داد.

راه است و باید از این اشتباهات درس بگیرد؛ گفت: «خیلی بابت این باخت ناراحت شدم. گاهی اوقات برخی از اشتباهات خیلی گران تمام می شود اما قول می دهم که خیلی زود به تیم ملی برگردم و در مسابقات جهانی و المپیک مشکل وزن ۵۷ کیلوگرم را برطرف کنم.» اینکه تیم ملی در این وزن خیلی مشکل دارد؛ ادامه داد: «می خواهم دوبنده تیم ملی را در المپیک لس آنجلس ۲۰۲۸ به تن کنم. مدال جهانی و المپیک بزرگترین آرزویم است و برای رسیدن به آن تمام تلاشم را می کنم.»

فرصت استفاده می کند: «این مدال ها زیاد به دست می آیند و من ناراحت نیستم اما واقعیت این است که به خودم باختم و این را حتم نمی گذارد.» مؤمنی ادامه داد: «من کم برای رسیدن به تیم ملی زحمت نکشیدم. درد و رنج تحمل کردم تا به اینجا رسیدم و واقعاً حریفم کسی نبود که بتواند شکستم بدهد. خودم به خودم باختم. به پشت حریف رسیدم و با یک حرکت می توانستم حریف را خاک کنم اما نه تنها خاک نکردم بلکه خودم هم خاک شدم تا کشتی از دستم خارج شود.» مؤمنی با بیان اینکه تازه در ابتدای

یکی از غمگین ترین افراد حاضر در رختکن تیم ملی کشتی آزاد علی مؤمنی بود. جوانی که دوبنده تیم ملی را به تن کرده بود تا با مدال طلا برگردد اما با شکست مقابل کشتی گیر بسکتبال سه نفره ایران طعم شیرین و باز ماند. بعد از اینکه او توانست به مدال برنز برسد بعضی مواقع به چشمانی اشکیار و مدام با بغض فرو خورده در رختکن تیم ملی دیده می شد. وقتی اطرافش کسی بود غمگین بود اما وقتی تنها می شد برای فرصتی که از دست داده بود، اشک می ریخت اما این باید پلی برای آینده باشد. البته مؤمنی اعتقاد دارد از این

بودند. بسیاری معتقدند حضور همان ترکیب می توانست ورق را برگرداند چرا که آن گروه با انگیزه و انسجام متفاوتی بازی می کردند و شاید بهتر بود به جای ترکیب فعلی همان بازیکنان جوان راهی ریاض می شدند. در روزی که بسکتبال سه نفره ایران طعم شیرین و تلخ را همزمان چشید، مردان با نقره ای درخشان دین این رشته را به کاروان ایران ادا کردند اما دختران با وجود توانایی های فراوان، فرصت مدال را از دست دادند. با این حال، آنچه روشن است، ظرفیت بالای این رشته در ایران هست؛ ظرفیتی که اگر با برنامه ریزی دقیق و استفاده درست از استعدادها همراه شود، می تواند آینده ای حتی روشن تر از امروز رقم بزند.

گزارش تصویری از تلاش ورزشکاران ایران در بازی های همبستگی کشورهای اسلامی